BIULETYN KLUBU URZĘDNIKÓW POLSKIEJ SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ

Nr 5 — WARSZAWA — 1936

BIULETYN
KLUBU
URZĘDNIKÓW POLSKIEJ SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ

Nr 5[redacted]– WARSZAWA – 1936

SPIS RZECZY

Gmach MSZ po przebudowie

Akademia Żałobna

W pierwszą rocznicę zgonu Marszałka Piłsudskiego odbyła się uroczysta akademia żałobna. Wszystkie światła na sali osłonięte były kirem. Wielkie lustro zasłonięto ramą pokrytą czarnym suknem. Dużych rozmiarów plastyczny orzeł państwowy zdobił to żałobne panneau.

Na tym tle wznosiło się popiersie Marszałka; u dołu złożono duży wieniec, obejmujący kontury mapy Rzeczypospolitej.

Po zajęciu miejsc przez publiczność wszystkie światła pogasły i punktualnie o godz. 20.45 — w godzinę zgonu Marszałka — zabrzmiał gong 8-miu długimi i 3-ma krótkimi udzerzeniami. Po czym w pełnym nastroju skupieniu zajaśniały u stóp posągu kontury Polski, a z rogu sali — jak gdyby z pod uchylonej płyty grobowca — rozległ się głos artysty St. Stanisławskiego, recytującego słowa Józefa Piłsudskiego, wypowiedziane z okazji złożenia na Wawelu szczątków Słowackiego.

Akademia w dniu Święta Niepodległości

Z okazji Święta Niepodległości odbyła się w Klubie w dniu 10 listopada r. b. uroczysta akademia, na którą przybyli licznie członkowie Klubu wraz z rodzinami oraz zaproszeni goście.

Przemówienie na akademii wygłosił p. Malinowski, oświetlając znaczenie dnia 11 listopada oraz rolę, jaką odegrał w historii współczesnej Polski czyn zbrojny pod wodzą Wielkiego Wskrzesiciela Polski.

Następnie wystąpił znany bas-baryton p. Paweł Prokopieni, który odśpiewał szereg arii operowych włoskich oraz kilka pieśni Moniuszki.

Po licznych bisach p. Prokopieni zakończył swój występ odśpiewaniem Pierwszej Brygady.

Streszczenie przemówienia p. Malinowskiego

Prelegent w półgodzinnym przemówieniu, wiążąc fakt odzyskania niepodległości jak najściślej z nazwiskiem Marszałka Józefa Piłsudskiego, dał syntetyczny skrót Jego wysiłków z okresu walki konspiracyjnej, przygotowań przedwojennych i udziału w wielkiej wojnie. Data 11 listopada była ukoronowaniem tych długotrwałych wysiłków. Wychodząc z założenia, że faktów historycznych tak w treści swojej wielkich jak odzyskanie niepodległości, nie można zamykać w granicach jednego tylko dnia — prelegent okres odbudowy państwowości polskiej rozciągnął na kilka lat. Scharakteryzowawszy pokrótce działalność Józefa Piłsudskiego w Polsce niepodległej, stwierdził, że z chwilą Jego zgonu zamknięty został definitywnie wielki okres historyczny. W trumnie Józefa Piłsudskiego na Wawelu — mówił — spoczywa idea niepodległościowa, idea zrealizowana, całkowicie wypełniona; w tejże trumnie spoczywa prawda o Wielkim Człowieku, który jak drogowskaz stał na wszystkich załomach naszej drogi historycznej, który wolą Swoją, wypływającą z najgłębszej i daleko w przyszłość sięgającej intuicji, decydował o kierunku i wartości naszych wysiłków.

Otrzymaliśmy — mówił prelegent — w spadku po Józefie Piłsudskim państwo wielkie i silne, państwo, którego elementy podstawowe i linie rozwojowe zostały ustalone przez Piłsudskiego. Elementy te i te linie rozwojowe mogą ulec zmianie jedynie w wielkim kataklizmie dziejowym —

w przyszłej wojnie. Od nas, od naszego nastawienia i naszych wysiłków zależy, czy z tego odległego, nieprzeczuwanego jeszcze kataklizmu, państwo nasze wyjdzie zmiażdżone, czy też wzniesie się na wyższy szczebel rozwoju. Wychodząc z założenia, że w walce z materią, duch zawsze zwyciężyć musi, prelegent podkreślił rolę i znaczenie elementów moralnych w życiu zbiorowym, wymienił i omówił kilka „zabytków niewolnictwa", będących pewną odmianą krzywizny ducha narodowego, podniósł konieczność walki z tymi „zabytkami" i wreszcie — nawiązując do nominacji Marszałka Śmigłego-Rydza — dał wyraz głębokiemu przekonaniu, że, kro cząc w przyszłość, potrafimy wykrzesać z siebie te same lub podobne elementy twórczego rozmachu, entuzjazmu i poświęcenia, które składają się na typ psychiczny twórczego i silnego człowieka w Polsce, typ wychowany w promieniu myśli i serca Marszałka Piłsudskiego.

ŻYCIE ORGANIZACYJNE KLUBU

WALNE ZGROMADZENIE KLUBU W DN. 19 GRUDNIA 1935 R.

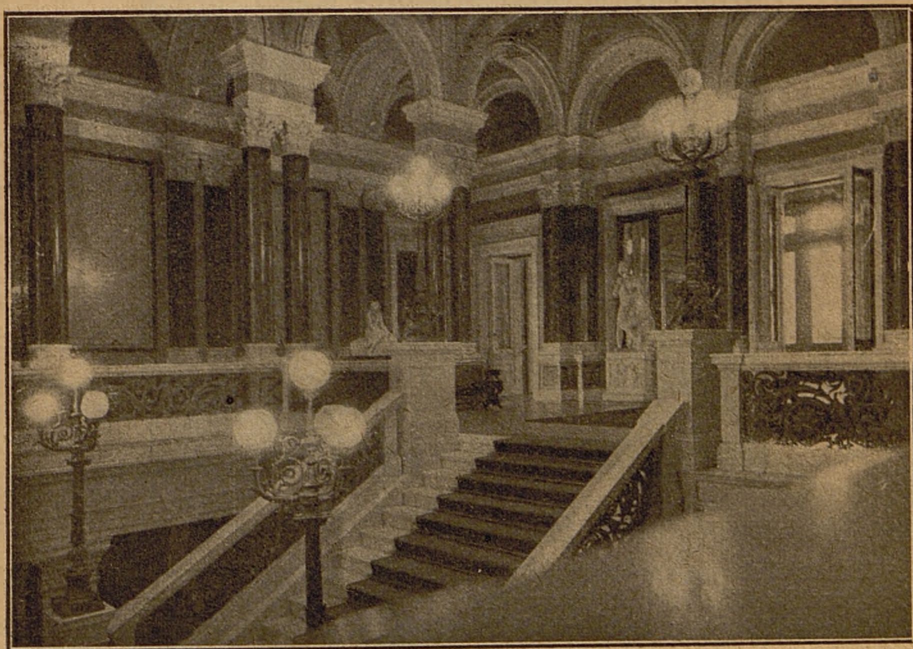
Zwyczajne Walne Zgromadzenie odbyło się w dniu 19 grudnia 1935 r. w lokalu Klubu przy Pl. Małachowskiego 4, o godz. 20, przy udziale 62 członków.

Na wniosek Prezesa Zarządu Klubu Przewodniczącym Zgromadzenia został obrany przez aklamację p. prof. Julian Makowski, który powołał do Prezydium Zgromadzenia pp. F. Chiczewskiego, J. Warchałowskiego (jun.) i Z. Vetulaniego.

Na wniosek Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia uczciło ono przez powstanie pamięć zmarłych w ciągu roku członków Klubu.

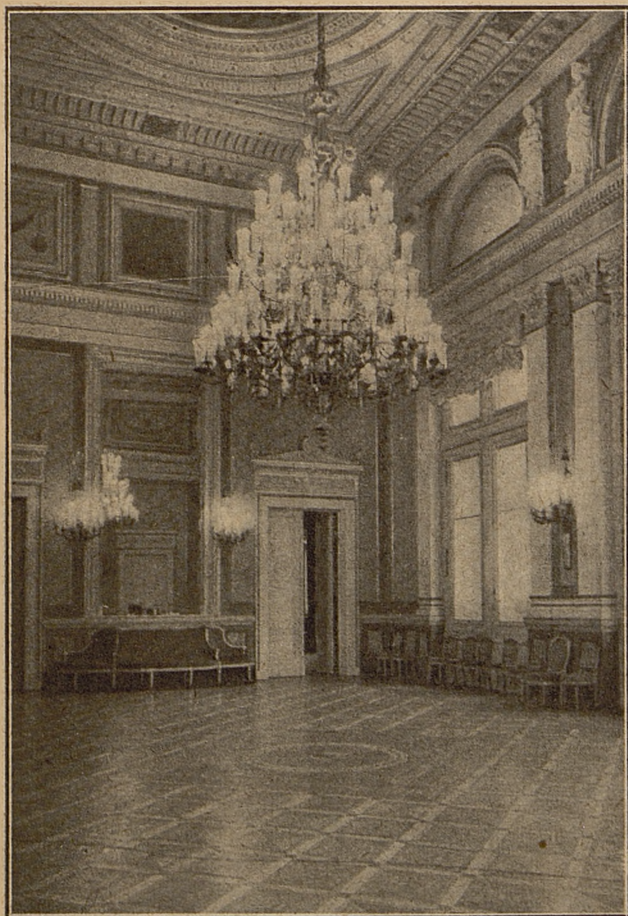
P. prof. Makowski stwierdził, że Walne Zgromadzenie zostało zwołane zgodnie z art. 14 statutu Klubu, wobec czego wszelkie jego postanowienia i uchwały są prawomocne. Następnie odczytał porządek dzienny, który został przyjęty:

1) wybór przewodniczącego Walnego Zgromadzenia i powołanie Prezydium,

Lokal klubu — hall wejściowy

2) odczytanie i przyjęcie protokółu z ostatniego Walnego Zgromadzenia,
3) sprawozdanie Zarządu,
4) sprawozdanie Komisji Rewizyjnej,
5) udzielenie absolutorium ustępującym członkom Zarządu,
6) ustalenie budżetu na rok przyszły i sposób pokrycia niedoboru,
7) wybór Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Honorowego,
8) wolne wnioski.

Lokal klubu — sala balowa

Protokół z poprzedniego Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 30 listopada 1934 r., odczytany przez p. Krajewskiego, został przyjęty.

Prezes Klubu p. Schimitzek złożył obszerne sprawozdanie z działalności Zarządu Klubu za rok ubiegły, podkreślając, że Klub w 1935 r. wszedł w nową fazę swego rozwoju, stworzywszy sobie po kilku latach

pracy i przygotowań, odpowiednie ramy. Dokończenie tego dzieła było możliwe tylko dzięki bardzo wydatnemu poparciu ze strony p. Ministra Becka, oraz dzięki pracom poprzednich Zarządów. Następnie zdaje sprawozdanie z życia Klubu w okresie 1934 r.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej odczytał p. Szepietowski.

Bilans kasowy oraz rachunek strat i zysków przedstawiały się jak następuje:

BILANS.

Kasa	345.73	Dochody	6.250.—
P. K. O.	4.240.99	Majątek Klubu na dzień 30.XI.35 r.	34.942.82
Inwentarz	20.745.—		
Wino	4.668.10		
Wartość książek	1.693.—		
Komorne opłacone zgóry	9.500.—		
Razem zł	41.192.82	Razem zł	41.192.82

Rachunek strat i zysków.

Majątek Klubu na 30.XI.34	39.960.94		*Inwentarz:*		
Podjęto	13.066.22	26.894.72	Wartość na 30.XI.34	16.602.64	
Zysk z wina za lata ub.		2.212.74	Zakupiono w r. 1935	6.447.38	
Zwiększenie wartości inwentarza i bilioteki w r. 1935		5.835.36		23.050.02	
			10% amort.	2.305.02	20.745.—
			Biblioteka		
			Zakup książ.	1.881.06	
			10% amort.	188.06	1.693.—
			Pozostałość w gotówce i winie na 1.X.1935		12.504.82
Razem zł		34.942.82	Razem zł		34.942.82

Przewodniczący wyraził w imieniu Walnego Zgromadzenia podziękowanie ustępującemu Zarządowi, proponując udzielenie absolutorium, co zostało przyjęte przez aklamację.

Preliminarz budżetowy Klubu na rok 1936, przedstawiony przez Zarząd, został przyjęty. Jednocześnie udzielono Zarządowi prawa dokonywania virement między poszczególnymi pozycjami. Preliminarz zamyka się w następujących cyfrach:

Preliminarz budżetowy na rok 1936.

Przychód	zł
1. Wpływy ze składek	28.032.—
2. Dochód z kart	500.—
3. Dochód z wina	600.—
4. Dochód z nakryć	250.—
5. Inne dochody	15.000.—
6. Niedobór	3.194.—
Razem	47.776.—

Rozchód		zł
1. Komorne		22.800.—
2. Remont lokalu		400.—
3. Podatki od		
lokalu	3.000	
koncesja	186	3.186.—
4. Utrzymanie porządku		1.400.—
5. Telefon		500.—
6. Światło		2.000.—
7. Opał		1.200.—
8. Gaz		250.—
9. Służba		8.150.—
10. Umundurowanie		700.—
11. Maszynistka		240.—
12. Druki i drobne wydatki kancel.		1.400.—
13. Sekcja towarzyska		1.000.—
14. Sekcja sportowa		1.000.—
15. Czytelnia		750.—
16. Biblioteka		800.—
17. Inwestycje		1.500.—
18. Nieprzewidziane		500.—
Razem		47.776.—

Po ożywionej dyskusji uchwalono, że przyszły Zarząd powinien zająć się sprawą usunięcia niedoboru, który zapisany jest w preliminarzu budżetowym pod pozycją 6.

Walne Zgromadzenie przystąpiło do wyboru nowego Zarządu Klubu.

Do Komisji skrutacyjnej powołani zostali pp.: Mieczysław Babiński, Józef Gieburowski, Roman Wodzicki.

W wyniku głosowania nowe władze Klubu ukonstytuowały się w składzie następującym:

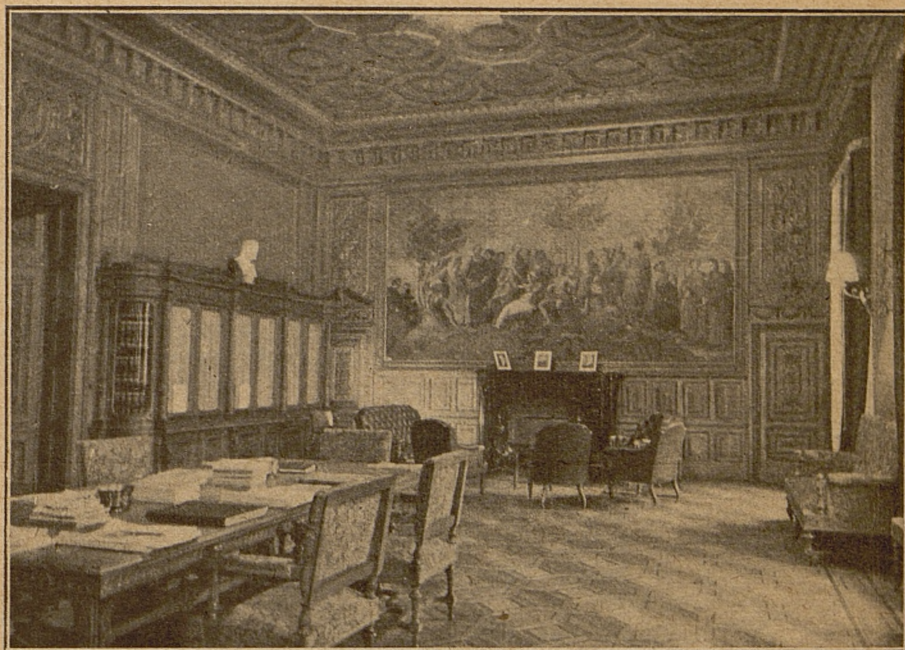
Prezes — Stanisław Schimitzek, wiceprezesi — Wiktor Tomir Drymmer, Seweryn Sokołowski. *Członkowie Zarządu:* Tadeusz Błaszkiewicz, Jan Starzewski, Wincenty Krajewski, Witold Hulanicki, Wiktor Podoski, Tadeusz Praschil, Józef Smykiewicz, Jan Wszelaki, Stanisław Zabiełło.

Zastępcy członków Zarządu: Bohdan Kościałkowski, Aleksander Łubieński, Konstanty Piłejko, Władysław Skarżyński, Tadeusz Lubaczewski.

Komisja Rewizyjna: Leonard Szepietowski, Kazimierz Katerla, Władysław Namysłowski.

Sąd Honorowy: Julian Makowski, Gustaw Potworowski, Stefan Wysocki.

Zastępcy członków Sądu Honorowego: Tadeusz Kowalski, Władysław Józef Zaleski.

Lokal klubu — biblioteka

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE W DN. 29 LIPCA 1936 R.

Na dzień 29 lipca zwołane zostało Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w celu uchwalenia zbiorowej akcji na Fundusz Obrony Narodowej. Zebranie odbyło się w sali konferencyjnej Ministerstwa o godz. 13 w obecności 50 członków. Przewodniczył p. Kulski, przy stole prezydialnym zajęli miejsca pp.: Potocki i Gwiazdowski. Protokół prowadził p. Krajewski.

P. Kulski zagaił zebranie stwierdzając, że akcja zbiórki na F. O. N. została przyjęta przez całe społeczeństwo i wyraża nadzieję, że nikogo z pośród członków Klubu w tej tak godnej poparcia akcji nie zabraknie.

Następujący wniosek, odczytany przez p. Kulskiego, został jednogłośnie przyjęty:

„Członkowie Klubu U. P. S. Z. zebrani na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu w dniu 29 lipca 1936 r. uchwalają opodatkować się na Fundusz Obrony Narodowej w wysokości 1% od uposażeń miesięcznych brutto na czas 6 miesięcy, poczynając od 1 sierpnia b. r., wzywają nieobecnych członków Klubu do przyłączenia się do akcji na rzecz F. O. N., apelują do innych urzędników, niższych funkcjonariuszy i pracowników kontraktowych M. S. Z. o wzięcie udziału w akcji na rzecz F. O. N., oraz proszą Zarząd Klubu o zajęcie się wykonaniem niniejszej uchwały w porozumieniu z Zarządem Stowarzyszenia Rodzina Urzędnicza, Koło przy M. S. Z. i z Rachubą Centrali M. S. Z.“.

Na tym zebranie zostało zamknięte.

POMOC ZIMOWA DLA BEZROBOTNYCH

Wobec podjęcia przez Rząd akcji pomocy zimowej dla bezrobotnych, Zarząd Klubu w porozumieniu z Zarządem Rodziny Urzędniczej przy MSZ powziął rezolucję treści następującej:

„W związku z akcją pomocy zimowej dla bezrobotnych i najbiedniejszych, wszczętą na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, Zarządy Klubu Urzędników Polskiej Służby Zagranicznej oraz Koła Rodziny Urzędniczej przy MSZ zwracają się do wszystkich urzędników i pracowników Ministerstwa Spraw Zagranicznych z apelem, by opodatkowali się w ciągu 5 miesięcy, poczynając od 1 grudnia r. b. na pomoc zimową, przyjmując za podstawę skalę świadczeń pieniężnych, zaproponowaną przez Wydział Wykonawczy Ogólnopolskiego Obywatelskiego Komitetu Pomocy Zimowej Bezrobotnym.

Skala kumulująca całość ofiar pieniężnych na rzecz akcji pomocy zimowej łącznie z opłatą od lokali wynosi przy dochodzie::

do 300 zł — ½% miesięcznie,
od 301 do 400 zł — ¾%,
od 401 do 600 zł — 1%,
od 601 do 800 zł — 1½%,
od 801 do 1.200 zł — 2%,
od 1.201 do 2.500 zł — 3%,
od 2.501 wzwyż — 5%.

Zarządy Klubu Urzędników Polskiej Służby Zagranicznej oraz Koła Rodziny Urzędniczej przy MSZ mają nadzieję, że urzędnicy i pracownicy w zrozumieniu wielkich potrzeb pomocy dotkniętych klęską bezrobocia, zadeklarują składki nie mniejsze, od wynikających z powyższej skali“.

Rezolucja ta została rozesłana do wszystkich członków Klubu.

Równocześnie Zarząd powziął oddzielną rezolucję, ustalającą normę dla członków przebywających zagranicą, z uwzględnieniem ich specjalnej sytuacji.

PRACE ZARZĄDU.

W dniu 7.XII.1935 r. na pierwszym posiedzeniu nowowybranego Zarządu dokonano podziału funkcji.

Na posiedzeniu w dniu 24.I.1936 r. Zarząd powziął decyzję, że lokal Klubu, jedynie w drodze wyjątku może być oddawany do użytku instytucjom i organizacjom społecznym współpracującym z MSZ, w zależności od charakteru imprezy, o czym każdorazowo decyduje Prezydium Zarządu.

Poza tym omawiane były sprawy gospodarcze oraz sprawy poszczególnych Sekcji sportowych.

Na posiedzeniu Zarządu w dniu 17.III.1936 r. został przedyskutowany, poprawiony i przyjęty regulamin wewnętrzny Klubu, opracowany i przedłożony przez Komisję wyłonioną uprzednio przez Zarząd.

Dnia 25.V.1936 r. Zarząd omawiał zamknięcie sezonu w Klubie, według programu opracowanego przez Sekcję artystyczno-towarzyską. Przyjęto wniosek urządzenia zamknięcia sezonu nie w lokalu Klubu, a na wynajętym statku na Wiśle. Zorganizowanie powierzono p. Podoskiemu. Poza tym rozpatrywane były sprawy gospodarcze oraz dyskutowano nad sprawozdaniami kierowników poszczególnych Sekcji.

Posiedzenie Zarządu w dniu 14.VII.1936 r. poświęcone było uchwaleniu zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w celu opodatkowania się członków Klubu na rzecz Funduszu Obrony Narodowej.

Dnia 21.IX.1936 r. omawiane były na posiedzeniu Zarządu bieżące sprawy gospodarcze. Pełnienie funkcji gospodarza powierzono p. Lubaczewskiemu oraz dokooptowano nowych członków Zarządu na miejsce tych kolegów, którzy wyjechali zagranicę. Poza tym uchwalono, aby dwa razy w miesiącu, w czwartki po każdym pierwszym i 15 każdego miesiąca organizowane były wieczory towarzyskie, połączone z tańcami. Wysłuchano szczegółowego sprawozdania kierownika Sekcji strzeleckiej p. Kurnickiego z II międzyministerialnych zawodów strzeleckich, w których brała udział drużyna strzelecka zorganizowana przez Klub.

Na posiedzeniu Zarządu w dniu 3.XI.1936 r. omawiając bieżące sprawy gospodarcze, powzięto uchwałę zmiany dotychczasowego kucharza klubowego, powierzając kwestię zaangażowania nowego dzierżawcy p. Lubaczewskiemu, gospodarzowi Klubu. Powzięto również rezolucję o przyłączeniu się do akcji Ogólnopolskiego Komitetu Pomocy Zimowej dla Bezrobotnych. Postanowiono powołać do życia Sekcję fotograficzną.

Sprawozdanie z działalności sekcyj za 1935/36 r.

DZIAŁALNOŚĆ SEKCJI ODCZYTOWEJ.

Sekcję odczytową prowadził p. Jan Starzewski, po wyjeździe którego zagranicę kierownictwo Sekcji objął czasowo p. Stanisław Zabiełło. We wrześniu zostało powierzone prowadzenie Sekcji odczytowej p. dr Emilowi Kipie.

Sekcja odczytowa dążyła do organizowania serii odczytów z dziedziny aktualnych zagadnień, mając na uwadze przede wszystkim tematy aktualne z życia państwowego, społecznego i kulturalnego Polski, wygłaszane przez prelegentów w dziedzinach tych pracujących.

Odczyty cieszyły się dużą frekwencją.

Wygłoszone zostały następujące odczyty:

23.I — *Jan Starzewski* — Zasadniczy kierunek odczytów i tematów w nich poruszanych.
28.I — *Tadeusz Brzeziński* — Blaski i cienie propagandy.
4.II — *Aniela Kozłowska* — Wrażenia z Rosji Sowieckiej.
11.II — *prof. Olgierd Górka* — Optymizm i pesymizm w historiografii polskiej.
18.II — *Jan Starzewski* — Składniki działalności dyplomatycznej i ich analiza.
25.II — *Zdzisław Grabski* — Zagadnienie żydowskie.
3.III — *Zygmunt Vetulani* — *Polska a Czechosłowacja.*
11.III — *prof. Wiktor Ornicki* — Zagadnienie ludnościowe w Polsce.
31.III — *Jan Fryling* — Na marginesie Konferencji Morskiej w Londynie.
7.IV — *Józef Marlewski* — Budowa polskiej floty handlowej.
21.IV — *Aleksander Olchowicz* — Stanowisko sportu polskiego w Europie.
28.IV — *dyr. Paprocki* — Zagadnienie Litwinów w Polsce.
5.V — *Mieczysław Marchlewski* — Przemiany psychiczne Niemiec w ostatnich 30 latach.
20.V — *Władysław Dziewanowski* — O wypadkach wojennych w Abisynii.
9.VI — *prof. Stefan Jarosz* — Wyprawa na wyspę Kościuszki.

Sezon jesienny został otwarty dnia 15 października odczytem *dr. Emila Kipy* pt. „Masoneria współczesna".

Dnia 29 października został wygłoszony odczyt *prof. Jaworskiego* „Rewolucja literacka i literatura rewolucyjna w Chinach".

Dnia 25 listopada *dr. Emil Kipa* wygłosił dalszy ciąg odczytu pt. „Dzieje wolnomularstwa polskiego".

SEKCJA SPORTOWA.

Sekcja sportowa w b. r. nadal aktywnie rozwijała swoją działalność, rozciągając ją na poszczególne rodzaje sportu, z których na pierwszym miejscu należy postawić: gimnastykę, strzelectwo oraz konną jazdę.

Uczestnicy poszczególnych grup z dużym zainteresowaniem i zapałem systematycznie uczęszczali i ćwiczyli przez cały okres czasu, pomimo ograniczonego wolnego czasu od zajęć biurowych.

Z grup czynnych w ub. sezonie wymienić należy następujące: gimnastyczną, strzelecką, hippiczną, tenisową, turystyczną, narciarską oraz nowopowstałą grupę ping-pongową, która cieszyła się w godzinach wieczorowych bardzo dużą frekwencją.

Z przykrością należy na tym miejscu podkreślić, że w poszczególnych grupach sekcji sportowych brak młodszych kolegów, którzy, jak dotychczas bardzo mało interesują się sportem nie biorąc w nim prawie żadnego czynnego udziału.

Kierownictwo Sekcji sportowej ma jednak nadzieję, że ten stan rzeczy powinien w najbliższym czasie ulec zmianie i że młodsi koledzy wezmą czynny udział w poszczególnych grupach sportowych.

GRUPA GIMNASTYCZNA.

Kurs gimnastyki zapoczątkowany jesienią 1935 r. w Polskiej Y. M. C. A., do którego zapisało się 15 osób, trwał przez okres jesienny oraz zimowy, następnie zaś, wobec urządzenia pomieszczenia dla gimnastyki w gmachu M. S. Z., członkowie grupy gimnastycznej przenieśli się z kursu w Y. M. C. A. do sal gimnastycznych w pałacu Brühla.

W salach tych oddanych do użytku członkom Klubu, Klub zainstalował potrzebne przyrządy gimnastyczne:

w I sali — 8 drabinek szwedzkich, materac i piłki lekarskie,

w II sali — aparat do suchego wiosłowania, piłkę treningową do boksu, worek do boksu i rękawice bokserskie, skakanki oraz dźwigarki.

Obok sal gimnastycznych urządzone są prysznice gorące i zimne.

Gimnastyka rozpoczęła się w marcu 1936 r. pod kierownictwem p. Szajewskiego, wykwalifikowanego instruktora z C. I. W. F. Ćwiczenia odbywały się w godzinach porannych. Ćwiczyły dwie grupy, każda składająca się z 12 osób. Jedna grupa ćwiczyła od 7.30—8.30, druga od 8.30—9.30.

Podczas miesięcy letnich nastąpiła przerwa. Kurs gimnastyki został wznowiony w pierwszych dniach listopada 1936 r., przy czym uwzględniając życzenia większości kolegów, kurs uległ pewnej reorganizacji: gimnastyka odbywała się w godzinach porannych, ćwiczyły dwie grupy, jednak trzy razy tygodniowo po pół godziny na zmianę, co daje kolegom, życzącym sobie ćwiczyć codziennie, możność stałej i racjonalnej zaprawy, tak koniecznej i niezbędnej nadal do sportów zimowych i letnich.

Kurs gimnastyki prowadzi wykwalifikowany instruktor z C. I. W. F., który zwraca baczną uwagę na przygotowanie gimnastyczne poszczególnych uczestników kursu, dostosowując ćwiczenia i zaprawę sportową indywidualnie.

Należy podkreślić wzrastające zainteresowanie pośród kolegów gimnastyką oraz zadowolenie z osiągniętych rezultatów.

Kierownictwo grupy spoczywało w rękach p. W. Krajewskiego.

GRUPA JEŹDZIECKA.

Grupa hippiczna rozpoczęła jazdę konną z dość znacznym opóźnieniem, gdyż dopiero dnia 15 lutego 1936 r. Opóźnienie spowodowane było zakazem władz wojskowych oddawania koni wierzchowych do jazdy osobom cywilnym. Klub interweniował w tej sprawie w Min. Spraw Wojskowych, powołując się w pierwszym rzędzie na to, że większość uczestników kursu jazdy jest oficerami rezerwy. Władze wojskowe w drodze wyjątku zezwoliły grupie jeździeckiej Klubu na korzystanie z koni w Wyższej Szkole Wojennej przy ul. Koszykowej. Należy podkreślić, że, tak jak w latach ubiegłych kurs odbywał się całkowicie bezpłatnie. Na kurs zapisało się 18 osób, z których stale ćwiczyło 12. Jazda konna odbywała się 2 razy tygodniowo, w poniedziałki i czwartki od godz. 17 do 18, pod kierownictwem instruktora Wyższej Szkoły Wojennej rtm. Małochleba.

Dzięki dużemu zainteresowaniu, dobrej naogół frekwencji, a przede wszystkim dzięki dobremu instruktorowi, wszyscy uczestnicy osiągnęli widoczny postęp w jeździe hippicznej.

Na zakończenie kursu w maju odbył się wspólny obiad koleżeński w Klubie z udziałem oficerów Wyższej Szkoły Wojennej.

Obecnie Klub poczynił już starania u władz wojskowych o zezwolenie korzystania z koni w bieżącym sezonie i czwarty z rzędu kurs jazdy konnej rozpoczął się dnia 5 listopada.

W okresie 1935/36 r. grupą kierował p. St. Zabiełło, po ustąpieniu którego kierownictwo grupy na 1936/37 r. objął p. K. Katerla.

GRUPA TENNISOWA.

Podobnież jak w roku ubiegłym, grupa tennisowa ćwiczyła na korcie w ogrodzie sejmowym. Korzystając z uprzejmości Klubu Urzędników Sejmowych uzyskała Sekcja sportowa dla wyłącznego użytku swoich członków oraz ich rodzin jeden z sejmowych kortów tennisowych za opłatą 150 złotych.

Gra w tennisa rozpoczęła się w dniu 1 maja. Zapisanych było 20 członków, z których stale ćwiczyło 10—12 osób. W miesiącu lipcu i sierpniu (okres urlopowy) frekwencja nieznacznie spadła.

Do dyspozycji grających znajdował się stale trener, za opłatą 1.50 zł za godzinę oraz chłopcy do podawania piłek.

Opłata za korzystanie z placu tennisowego oraz piłek wynosiła zł 3.50 od osoby miesięcznie.

Dzięki pięknemu położeniu kortów tennisowych pośród zieleni w parku sejmowym, uczestnicy gry mogli znaleźć miły wypoczynek po pracy biurowej.

Grupą tennisową kierował p. J. Żłobnicki.

GRUPA NARCIARSKA.

Omawiając działalność poszczególnych Sekcji nie można pominąć milczeniem grupy narciarskiej. Pokładane nadzieje na okres zimowy 1935/36 prawie całkowicie zawiodły, przyczyną czego były niedogodne warunki atmosferyczne, które nie pozwoliły grupie narciarskiej na rozwinięcie szerszej działalności.

Kilkakrotnie zapowiadane wycieczki w okolice Warszawy, na tereny dogodne dla sportu narciarskiego, nie dochodziły do skutku i musiały być odwoływane z powodu nagłych zmian atmosferycznych. W końcu udała się jedna jedyna wycieczka w połowie miesiąca lutego do Wesołej, w której wzięło udział 15 osób. Uczestnicy wycieczki bardzo mile spędzili kilka godzin przedpołudniowych na nartowaniu, przy czym należy podkreślić dobre warunki terenowe, co pozwoli kierownictwu grupy, w razie sprzyjających warunków atmosferycznych, na wykorzystywanie tych terenów.

Pomimo małych dotychczasowych rezultatów należy podkreślić, że grupa ta nie zaniechała dążeń do ożywienia swej działalności, gdyż wielu z pośród członków Klubu uprawia do dziś tak rozpowszechniony i piękny sport, jakim jest jazda na nartach.

W nadchodzącym sezonie zimowym 1936/37 projektowane jest urządzenie w miejscowości podgórskiej dwóch kursów narciarskich: pierwszy na Boże Narodzenie, drugi — w miesiącu lutym. Aby dać możność kolegom odbycia uprzednio pewnego treningu, będzie zorganizowana sucha zaprawa pod kierownictwem wykwalifikowanego instruktora.

Kierownikiem grupy był p. Włodarkiewicz, a od jesieni 1936 r. p. K. Piłejko.

GRUPA PING-PONGOWA.

Dnia 15 listopada powstała przy Sekcji sportowej Klubu grupa ping-pongowa.

Zainteresowanie ping-pongiem, szczególnie podczas okresu zimowego było bardzo duże. Stała frekwencja wynosiła 20 osób. W celu spopularyzowania gry w ping-ponga został zorganizowany turniej w czasie od 3 lutego do 16 marca, w którym wzięło udział 30 osób. W klasyfikacji pierwsze miejsce zajął p. J. Zarański. Rozdano 10 nagród — rakiety do ping-ponga.

Grupa rozporządza dwoma stołami do gry z siatkami, piłkami i rakietami.

W nadchodzącym sezonie 1936/37 przewidziane jest dalsze spopularyzowanie ping-ponga przez zorganizowanie nietylko wewnętrznych zawodów, lecz również porównanie własnych umiejętności w rozgrywkach międzyklubowych.

Grupą kierował p. A. Kurnatowski.

SEKCJA STRZELECKA.

Przez cały okres czynna była strzelnica w gmachu Ministerstwa, posiadająca 3 karabinki małokalibrowe polskiej produkcji. Umożliwiło to poszczególnych członkom, miłośnikom tego sportu, odbywanie treningu. Bardziej żywy i zorganizowany ruch na strzelnicy datuje się od połowy sierpnia r. b., czyli od daty, kiedy ogłoszony został termin „II Międzyministerialnych Zawodów Strzeleckich“. W tym czasie Zarząd Klubu powierzył kierownictwo Sekcji p. Skarzyńskiemu, ponadto zostali kooptowani do kierownictwa pp. Zarychta, Kurnicki i Jastrzębski. Zdecydowany został udział drużyny M. S. Z. w zawodach międzyministerialnych. Tech-

niczne przygotowanie drużyny powierzono p. Kurnickiemu. Ekipa M. S. Z. wobec bardzo krótkiego terminu, jaki pozostał do dnia zawodów (13.IX), złożona została ze strzelców, którzy w tym czasie byli w najlepszej formie. W tym celu kierownictwo Sekcji zorganizowało dwukrotną eliminację wśród członków. Zespół M. S. Z. trenował w przeciągu 2 tygodni na strzelnicy otwartej przy ul. Zielenieckiej. Dobra wola zawodników, wykazana podczas treningów i systematyczność pracy spowodowały, iż zespół M. S. Z. w składzie pp. Czerwiński, Galas, Klencner, Witkiewicz i Zarański oraz zapasowych: Wrzeszcza i Kurnickiego, na 10 startujących zespołów uzyskał II miejsce, przy czym indywidualnie I miejsce ze wszystkich zespołów oraz tytuł mistrza zawodów uzyskał p. W. Witkiewicz, zaś 9 miejsce p. Galas. Uwzględniając stosunkowo małą liczebność naszej Sekcji oraz krótki okres przygotowań, uzyskane wyniki należy uważać za znaczny sukces, świadczący o obecności w naszym zespole dobrych strzelców.

W dniu 21 września, wobec ustąpienia p. Skarzyńskiego, Zarząd Klubu powierzył kierownictwo Sekcji p. Kurnickiemu, polecając mu jednocześnie dopełnienie wszelkich formalności, celem przyłączenia Sekcji strzeleckiej do Związku Strzelectwa Sportowego. Sekcja jest dostępna dla wszystkich urzędniczek i urzędników M. S. Z. Sekcji zostało powierzone zorganizowanie zawodów strzeleckich o mistrzostwo Ministerstwa; na zawody te Pan Minister Spraw Zegranicznych zechciał łaskawie ofiarować nagrodę. Zarząd Klubu wyasygnował zł 500 celem uzupełnienia inwentarza Sekcji. Z przyznanej subwencji Sekcja zakupiła dwa karabinki sportowe za cenę 290 zł oraz 1 pistolet małokalibrowy sportowy za zł 180 a pozostała kwota stworzy rezerwę gotówkową, umożliwiającą nabywanie większej ilości amunicji.

W ciągu listopada 1936 r. Sekcja przeprowadziła serię wykładów teoretycznych o treningu strzeleckim oraz rozpoczęła dwukrotne wewnętrzne zawody strzeleckie.

SEKCJA TURYSTYCZNA.

Trudności, na jakie napotykała dotychczas grupa turystyczna, bynajmniej nie zniechęciły w dalszej pracy.

Kierownictwo Sekcji ponowiło swe usiłowanie w okresie wiosennym, dążąc do zorganizowania kilku dalszych wycieczek, mając na pierwszym planie wycieczkę do Wilna. Projektowany program, jak również wycieczka do Wilna nie zostały zrealizowane z powodu trudności finansowych.

Wobec nieudanych prób zorganizowania wycieczek dalszych, Sekcja turystyczna postanowiła urządzać wycieczki bliższe, w pierwszym rzędzie mając w programie zwiedzanie samej Warszawy, gdzie mamy dużo pięknych i interesujących obiektów, które dotychczas są mało znane.

Jesienią Sekcja wznowiła swoją działalność i zorganizowała dnia 26 września r. b. zwiedzenie Muzeum Belwederskiego, w którym wzięło udział 64 osoby. Wycieczka była oprowadzana przez płk. Bortkiewicza, który udzielał szczegółowych objaśnień, dotyczących pamiątek i szczegółów z życia Marszałka Piłsudskiego.

W najbliższej przyszłości projektowane jest dalsze zwiedzanie Warszawy, poczym będzie czyniona próba urządzenia wycieczek w okolice Warszawy.

Kierownictwo Sekcji spoczywa w rękach p. Witolda Kolankowskiego.

SEKCJA FOTOGRAFICZNA.

Projekt powołania do życia Sekcji fotograficznej przy Klubie podnoszony już był kilkakrotnie w roku ubiegłym i bieżącym. Wśród członków Klubu jest wiele osób uprawiających fotografikę od dłuższego czasu, posiadających piękne zbiory i osiągające częstokroć wysoki poziom artystyczny w swoich pracach.

Pierwszym zadaniem Sekcji fotograficznej byłoby rozwiązanie sprawy odpowiedniej pracowni, z której korzystać mogliby narazie członkowie Klubu przebywający w Warszawie. W przyszłości możnaby było zorganizować korzystanie z pracowni w drodze korespondencyjnej przez członków Klubu przebywających zagranicą, o ile oczywiście potrzeba takiej współpracy dałaby się odczuć. W tej sprawie koledzy z zagranicy powinni się wypowiedzieć, nadsyłając swoje dezyderaty.

Następnym zadaniem Sekcji fotograficznej byłoby urządzenie w Klubie wystawy własnych prac członków. Wystawa taka powinna by objąć wszystkich kolegów przebywających zagranicą, umożliwiając im w ten sposób nawiązanie współpracy i ściślejszego kontaktu z Klubem. Prace Sekcji fotograficznej mogłyby być narazie tą dziedziną, w której koledzy z zagranicy mogliby brać udział, narówni z członkami przebywającymi w Warszawie. Organizacja wystawy mogłaby pójść w kierunku skompletowania dzieł, posiadających jedynie walory artystyczne, czyli czystej sztuki fotograficznej lub też zgromadzenia eksponatów odzwierciadlających najbardziej charakterystyczne zdjęcia z miejsca pobytu, czyli teoretycznie — z całego świata, z uwzględnieniem oczywiście wartości artystycznych eksponatów.

Zanim kierownictwo Sekcji będzie mogło przystąpić do ustalenia wytycznych, w myśl których zostałaby zorganizowana wystawa, niezbędnym jest nadsyłanie przez członków z zagranicy już obecnie swoich zgłoszeń z podaniem materiału jakim rozporządzają lub będą mogli rozporządzać. Należy także już obecnie nadsyłać zdjęcia próbne (format możliwie najmniejszy, dla orientacji).

W każdym bądź razie organizacja Sekcji fotograficznej w stosunkach z członkami z zagranicy, może powstać tylko przez nadsyłanie zgłoszeń listownie, a ponieważ powstanie Sekcji jest już rzeczą dokonaną, dalszy jej rozwój zależeć będzie w dużej mierze od zainteresowania członków z zagranicy i ilości zgłoszeń.

Jako dalszy program prac Sekcji fotograficznej, przewiduje się utworzenie archiwum fotograficznego, ze zdjęciami, które warte są przechowania, z różnych krajów.

Zorganizowanie Sekcji powierzono p. p. Hulanickiemu i Piłejce.

SEKCJA TOWARZYSKO-ARTYSTYCZNA.

Dnia 8 lutego w sali Klubu, wypełnionej po brzegi publicznością (ok. 450 osób) z p. Ministrem Beckiem, panią Beckową i Prez. Sławkiem na czele, odbyła się rewia o charakterze Szopki politycznej pt. „Misterium Spraw Zagranicznych".

Udział brali: p. Marlewska, p. Zażulińska, p. Podoski, p. Szczęsny Zaleski i p. Zarański. Program Szopki brzmiał następująco:

PROGRAM ŻYWEJ SZOPKI pt.: „MISTERIUM SPRAW ZAGRANICZNYCH"

„Ciemno wszędzie..." — Reminiscencje „Dziadowskie" — *S. Zaleski, J. Zarański, W. Podoski.*

„Misterium Spraw Zagranicznych" — ? ? ? — *S. Zaleski, J. Zarański, W. Podoski.*

„Kto to" — Demaskowanie kolegów z widowni — *S. Zaleski, J. Zarański, W. Podoski.*

„C'est le ton qui fait la chanson" — Rydel z 12-tu przyprawach — *W. Podoski.*

„Ne précisons pas..." — Placówkowy placek — *I. Marlewska, J. Zarański.*

„Kwiatki z poślej łąki" — Wyjątki z *autentycznych* raportów, podań itp. — *S. Zaleski.*

„Międzynarodowy kongres Ramolów" — Pięcioro różnych nacyj i szkieł — *Delegat R. F., Delegat III Rzeszy, Delegat Z.S.R.R., Delegat W. B., Delegat nieznanego państwa, Delegat R. P.*

„Jak tęcza czyli żywot dyplomaty" — Barwny wykład przy tablicy — *S. Zaleski.*

„Dwa telefony" — Sketch pod dewizą: „Taką jest natura ludzka: bądź wyniośle rządzi, bądź uniżenie służy" — *K. Zażuliński, W. Podoski.*

„Palais Brule" — Wierszyki o tym, co dziać się będzie z Brühlem, w Brühlu i dokoła Brühla w r. 1965 — *S. Zaleski, J. Zarański, W. Podoski.*

„Savoir vivre" — Wyjątki z *autentycznego* kodeksu towarzyskiego — *J. Zarański.*

„Table manners" — Zachowanie się przy stole w mimice — *W. Podoski.*

„G. M. Chabarin w Warszawie" — „Studium etnograficzno-fonetyczno-psychologiczne" — *W. Podoski.*

„Białe i czarne" — Menuet dyplomatyczny na nutę „Dziadowską" — *I. Marlewska, J. Zarański.*

Finał „Doranoc".

Przy fortepianie *kol. J. Chmieliński.*

Kostiumy wykonała *kol. E. Rudzka.*

Ekrany rysował *kol. H. Lubomirski.*

Z poważaniem

Referent Generalny Misterium.

(—) *Wiktor Podoski*

Treść wierszyków pt. „PALAIS BRÜLE“ była następująca:

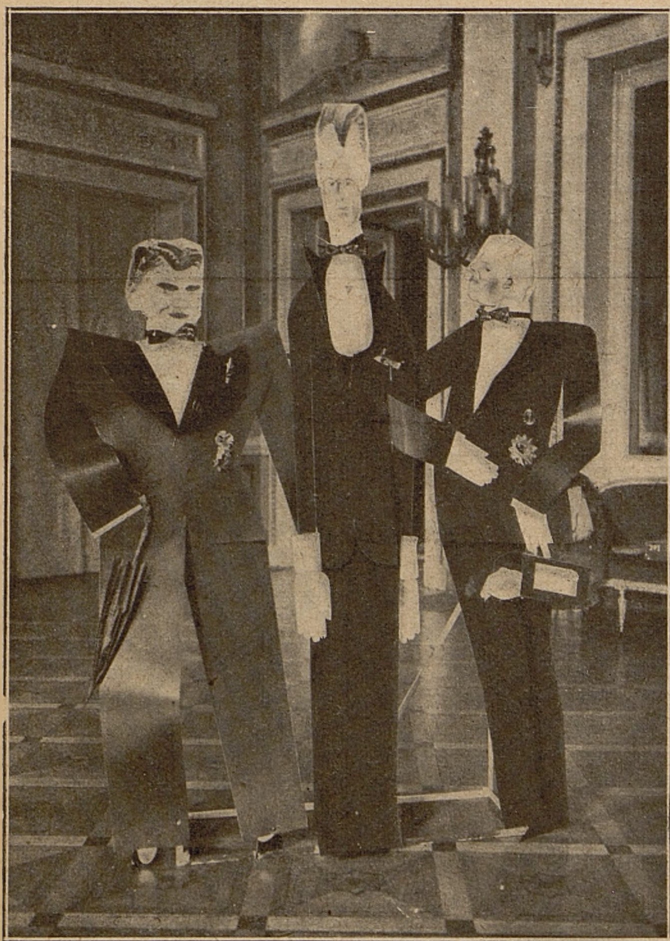
Są na świecie przypuszczenia,
że się wszystko ciągle zmienia,
lecz, Panowie oraz Damy,
zaraz temu kłam zadamy.
Oto pewna słynna wróżka,
na złotego dnie garnuszka,
przyszłość MSZ dojrzała
za trzydzieści lat bezmała.
Potem nam opowiedziała,
nic zataić nie kazała.
To też chętnie opowiemy
to, co na ten temat wiemy.
Rok dziewięćset sześćdziesiąty
i do tego jeszcze piąty.
Perypetie przebudowy
trwają nadal na Wierzbowej.
Pniewski junior, co po tacie
przejął Brühla restaurację,
wybudował, mówiąc wierszem,
drugie MSZ. — pod pierwszem.
Gdy mu nazbyt suszą głowę,
że to pierwsze nie gotowe,
mówi, że je skończy w maju
baj-że baju, będziesz w raju.
Rozmaitych kursów mnóstwem
wciąż walczono z głów ubóstwem.
Kto się do placówki pali,
to trzymają go w Centrali.
Zresztą zamiast bujać w świecie,
lepiej siedzieć w MSZ-ecie:
byłeś zagranicą frantem,
bądźże teraz praktykantem.
Chociaż budżet już nie chory,
obcinają wciąż pobory:
już niejeden dumny radca
kasie MSZ. dopładca
Chodzą radcy do strzelnicy,
walą w kółka na tablicy.
Czyż nie lepiej to o wiele,
niż gdy który głupstwo strzeli.

W Osobowym — zięć Drymmera,
wpływ, jak niegdyś teść, wywiera,
tępi śpiochów i swywolę,
snobów oraz parasole.
A propos tych parasolów:
w jednym z MSZ-tu hollów
wyzierają z poza kratki
parasola cne ostatki.
Macie o tym plotek garstkę:
Beck go dostał raz na gwiazdkę,
Ale Drymmer skonfiskował
i za kratkę skrzętnie schował.
W Gabinecie — syn hrabiego,
pod nim — syn Sędzielowskiego,
siostrzenice dwie Grabowskiej
gnębi typ kraczkiewiczowski.
Obok — Friedrich junior amci,
syn Friedricha i swej mamci,
fajny chłopiec, ani słowa,
wykapana Maurerowa.
W Protokóle — zięć Romera
Dekoracje dalej zbiera,
niedość piersi lewej, prawej,
obsiadają już rękawy.
W R.F.S.-ie — stare troski,
ale młody Sokołowski,
portret papy z ramek pluszu
woła: „Synu broń funduszu!“
Jeden tylko jest zakątek,
gdzie tradycji prysnął wątek:
D.D.A. obowiązkami
zięć Schimitzka się nie plami.
Bowiem córkę, dla pewności,
prawy rycerz oszczędności,
wydał signor Stanislao
za prezesa od P.K.O.
Więc, najdrożsi, jak widzicie,
Nazbyt zmienne nie jest życie:
słyszysz — nowepokolenie,
spojrzysz — poprzedniego cienie!

Refren:

MSZ., MSZ-ecik
R.F.S., R.F.S-ik
D.D.P., D.D.P-ecik
D.D.K., D.D.K-acik.

Przedstawienie odbywało się na tle dużego panneau (wykonanego przez artystów: S. Osieckiego i J. Skolimowskiego) przedstawiającego trzy postacie, występujące zwykle w szopkach i jasełkach: król Herod (o twarzy i sylwetce p. Ministra Becka), Anioł (p. W-min. Szembek) i Śmierć-kostucha (Dyr. Drymmer) — na zielonej trawie leżały pościnane głowy dyplomatów.

Prezydium Klubu w karykaturze Janowskiego

W hallu naturalnej wielkości manekiny papierowe (wykonane przez artystów: G. P. Janowskiego i uczniów Akademii Sztuk Pięknych), uosabiające Prezesa Klubu Schimitzka, wiceprezesów Drymmera i Sokołowskiego oraz gospodarza Błaszkiewicza, witały gości, a manekin kierownika Sekcji Tow.-Artystycznej Podoskiego zachęcał do brania programów ze stolika ozdobionego wstęgą: „Ridendo Castigare Mores".

16 czerwca miało miejsce zamknięcie sezonu klubowego. Dla urozmaicenia i wykorzystania pięknej pogody zabawa odbyła się na Wiśle. Wynajęto w tym celu statek „Bajka“, który przybrano kolorowymi lampionami i dowcipnymi afiszami, wykonanymi przez art. S. Osieckiego. W salce restauracyjnej tańczono przy dźwiękach fortepianu i śpiewu, lub przysłuchiwano się produkcjom wokalnym artystów. Również tańczono na pokładzie przy dźwiękach radio. W dolnych salonach grano w bridża. Jedną z atrakcyj były karykatury publiczności, robione przez art. malarza J. Jadowskiego. O zachodzie słońca odbyło się „łowienie na wędkę“ (zarzucaną z górnego pokładu na dolny) — wyławiano w ten sposób dopasowane do „rybaka“ przedmioty. Płynąc po Wiśle przy pięknej pogodzie, bawiono się doskonale od 7 wieczór do 1 po północy.

* * *

10 października po przerwie wakacyjnej nastąpiło otwarcie sezonu klubowego. Obecnych było 190 osób z członkiem Klubu p. Min. Romanem i jego małżonką na czele. Atrakcjami były pokazy magiczne Svengali i Trilby oraz urozmaicenia programowe p. Podoskiego.

Po przedstawieniu tańczono przy dźwiękach orkiestry.

* * *

Co drugi czwartek, na zmianę z odczytami, odbywają się w Klubie od godz. 20 do północy — tańce. Gra trio z „Adrii“. Wstęp jest wolny dla członków i ich gości.

Organizuje się również komplety lekcyj tańca.

BIBLIOTEKA.

Biblioteka Klubowa cieszyła się nadal dużym zainteresowaniem. Zapisanych było 134 osoby, z których stale korzystało z biblioteki 100 osób.

Biblioteka uzupełnione została nowościami z literatury polskiej i francuskiej oraz zakupiono kilkanaście książek w języku angielskim i niemieckim.

Niezbędnym jest stwierdzenie na tym miejscu, że książki są przetrzymywane przez członków, czasami przetrzymywanie dochodzi do kilku miesięcy, co utrudnia pracę i jednocześnie pozbawia kolegów możności korzystania z tych książek. O ile ten stan rzeczy będzie trwać nadal, kierownictwo biblioteki będzie zmuszone nałożyć kary pieniężne, przewidziane regulaminem biblioteki, na tych, kolegów, którzy przetrzymują książki.

Kierownictwo biblioteki spoczywa w rękach p. St. Zabiełły.

Regulamin biblioteki.

1. Biblioteka przeznaczona jest dla członków Klubu i ich żon i dostępna jest na jest we wtorki i czwartki w godzinach od 7 do 8 wiecz.

O ewentualnej zmianie terminu wydawania książek ogłoszone będzie specjalne zawiadomienie.

2. Korzystanie z biblioteki jest bezpłatne.

3. Każdy z członków może wypożyczać naraz najwyżej 2 książki, z tych jedną określoną jako nowość. Za nowość uważa się te książki, które zostały zakupione w ciągu ostatnich 3 miesięcy.

4. Wypożyczone książki winny być zwrócone w ciągu 1 miesiąca, książki określone jako nowość — w ciągu 2 tygodni. Za przetrzymywanie książek ponad ten termin Zarząd biblioteki ma prawo pobierać po 10 gr. za przetrzymany dzień od każdej książki.

5. Za książkę zagubioną lub zniszczoną wypożyczający winien zwrócić jej wartość.

6. Dzieł podstawowych (encyklopedie, wydawnictwa luksusowe itd.) nie wypożycza się.

CZYTELNIA.

Czytelnia Klubu mogła z własnych funduszów, przewidzianych w budżecie na rok 1936 zaopatrzyć się zarówno w czasopisma i tygodniki krajowe, jak też zagraniczne. Poza pismami dotychczas prenumerowanymi, zaprenumerowano „Arkady". Pism polskich w okresie sprawozdawczym było 16, francuskich 5, angielskich 5, niemieckich 1.

Tygodniki i miesięczniki po wykorzystaniu ich w czytelni Klubu, są odsyłane do Klubu cudzoziemców przy oddziale warszawskim PAZZM. „Liga", z których to korzystają poza członkami „Ligi" przebywający na studiach cudzoziemcy w liczbie około 180 osób. Należy zaznaczyć, że akcja ta powinna być utrzymywana nadal, gdyż organizacja akademicka nie jest w stanie z własnych funduszów prenumerować tak pokaźną ilość czasopism.

Czytelnią opiekuje się p. B. Kościałkowski.

TURNIEJ BRYDŻOWY.

W dniu 18 stycznia 1936 r. odbył się w lokalu Klubu turniej brydżowy, w którym wzięło udział 40 osób z pośród członków Klubu oraz zaproszeni goście.

Konkurs odbył się pod przewodnictwem arbitra gry p. Adama Witolda Korsaka.

Turniej zorganizowany został według najnowszych zasad międzynarodowych, z których należy podkreślić niektóre z nich, a przede wszystkim:

1) karty były ułożone zgóry, jednakowe dla wszystkich stołów,

2) uczestnicy turnieju byli podzieleni na pary, wobec czego osoby biorące udział mogły zgłaszać się do rozgrywek dwójkami,

3) wygrywała para.

Do turnieju było zapisane 20 par. Pierwszą nagrodę Prezesa Klubu zdobyła para p. Grabowska i p. Kunicki, drugą nagrodę ofiarowaną przez Klub — pp. Wotowiczowa i Siemiątkowska.

Jako nagrody ofiarowane były stoliki do brydża.

WIECZORY PAŃ.

Wieczory Pań, które w ubiegłym roku odbywały się we wtorki i znane były pod nazwą „herbatek wtorkowych", zostały przesunięte na czwartki, a odczyty zaś, które odbywały się w czwartki, przesunięto na wtorki.

Zebrania Pań cieszyły się na ogół dość dużym zainteresowaniem, należy jednak zauważyć, że frekwencja była niejednolita i zainteresowanie tymi wieczorami ze strony Pań było mniejsze, niż w sezonie poprzednim.

W celu urozmaicenia wieczorów, po zebraniach Pań o godz. 20 było zorganizowane kilka pokazów filmowych, na które składały się przede wszystkim aktualności z dziennika filmowego. Pokazy te cieszyły się dużym powodzeniem zarówno ze strony członków, jak i wprowadzonych gości.

Wyświetlano aktualności PAT-a, bardzo ciekawy pokaz wyprawy andyjskiej, wyprawy S. Jarosza w góry Alaski i szereg obrazów krótkomontażowych.

Atrakcją jednego z wieczorów wtorkowych były odczytane przez p. Podoskiego utwory Wiecha.

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KLUBU.

1) Członkowie korzystać mogą z lokalu Klubu codziennie od godz. 12 w południe. Lokal zamykany jest o godz. 22.30, jeżeli w nim nie ma żadnego z członków Klubu.

Członków i gości, pozostających w Klubie po godz. 1 w nocy, obowiązują następujące opłaty za światło od osoby:

od godz.	1	do godz.	2 —	1 zł
„	2	„	3 —	2 „
„	3	„	4 —	4 „

We wtorki i czwartki opłaty za światło obowiązują dopiero od godz. 2.

O godz. 4 w nocy lokal zostaje zamknięty.

Powyższe godziny i opłaty nie obowiązują w dni zabaw towarzyskich, urządzanych przez Klub.

2) Lokal Klubu oddany jest do dyspozycji pań (członkiń i żon członków) w czwartki od godz. 18 do 20.

3) Członkowie mogą wprowadzać zaproszonych przez siebie gości; wyjątki stanowią wtorki od godz. 17 oraz czwartki od godz. 18—20.

Członkowie obowiązani są wpisywać osoby zaproszone w księdze gości i przedstawiać je gospodarzowi Klubu lub jego zastępcy w razie ich obecności w Klubie.

Goście zaproszeni przez członków na uroczystości i zabawy, urządzane przez Klub, powinni okazywać przy wejściu zaproszenia podpisane przez członków wprowadzających.

Członkowie są odpowiedzialni za zaproszonych przez nich gości.

4) Obiady są podawane w sali jadalnej w czasie od godz. 14 do 17; urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych nie będący członkami Klubu mogą z nich korzystać na prawach członków. Od gości wprowadzonych przez członków pobiera się opłatę w wysokości 50 gr. za nakrycie.

5) Dysponowanie oddzielnymi pokojami przez członków na przyjęcia przez nich urządzane uzależnione jest od wpisania zamówienia w księdze ewidencyjnej, znajdującej się w szatni. Sala biblioteczna nie może być rezerwowana na powyższe cele, sala jadalna tylko poza godzinami posiłków.

6) Z czytelni można korzystać wyłącznie w przeznaczonej na to sali. Wynoszenie pism jest niedozwolone.

Korzystanie z biblioteki Klubu regulują oddzielne przepisy.

7) Niedozwolone są gry hazardowe oraz gra w bridge'a drożej niż po 5 gr za punkt.

Opłata za karty wynosi dla członków oraz ich żon 1.50 zł od osoby za karty nowe i 75 gr za karty używane. Od wprowadzonych gości pobiera się opłatę w podwójnej wysokości. Wszelkie spory, wynikłe na tle gry, rozstrzyga arbiter gry.

8) Służba obowiązana jest wydawać kwitki na wszystkie opłaty, przewidziane niniejszym regulaminem.

9) Rachunki w Klubie należy regulować niezwłocznie, rachunki zaś za większe przyjęcia — w ciągu tygodnia.

10) Członkowie Klubu nie płacą za szatnię i dozorcy za otwieranie bramy.

11) Na zażalenia przeznaczona jest specjalna skrzynka, znajdująca się w szatni. Skrzynka otwierana jest dwa razy na tydzień. Zażalenia bez podpisu lub z podpisem nieczytelnym, nie będą rozpatrywane.

12) Gospodarz Klubu powołany jest do czuwania nad przestrzeganiem niniejszego regulaminu.

SPRAWOZDANIE SKARBNIKA.

Preliminarz budżetowy na rok 1936 układany był z uwzględnieniem zwiększonych kosztów związanych ze zmianą lokalu przy ulicy Krakowskie Przedmieście nr 69 na nowy, znacznie obszerniejszy lokal, mieszczący się w pałacu Kronenberga — plac Małachowskiego nr 4.

Oczywiście, że niektóre wydatki związane z kosztami utrzymania nowego lokalu były do pewnego stopnia teoretyczne. Realne sumy wstawione zostaną w budżecie na rok 1937, który to budżet oparty będzie na rocznym doświadczeniu.

Niezależnie od powyższego stanu rzeczy Zarząd Klubu przypuszcza, że pomimo przekroczenia niektórych pozycyj rozchodowych, przewidywany w preliminarzu na rok 1936 niedobór w sumie zł 3.064 nie tylko nie wzrośnie, lecz zostanie znacznie zmniejszony, ewentualnie całkowicie zlikwidowany.

Ten pomyślny stan rzeczy tłumaczyć należy zwiększoną znacznie frekwencją w Klubie, a co za tym idzie, znaczną zwyżką preliminowanych dochodów z kart, wina i nakryć.

Na obniżenie pozycji niedoboru wpłynie również obniżka podatku lokalowego, który ustalony został w sumie zł 1.200, zamiast pierwotnie przewidywanej sumy zł 3.000.

Lista członków honorowych i nadzwyczajnych

PREZES HONOROWY

Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck.

CZŁONKOWIE HONOROWI

1. Wacław Jędrzejewicz,
2. Tadeusz Schaetzel,
3. August Zaleski.

CZŁONKOWIE NADZWYCZAJNI

1. Baczyński Kazimierz,
2. Bajan Jerzy,
3. Bekerman Lucjan,
4. Bertoni Karol,
5. Burzyński Zbigniew,
6. Englicht Józef,
7. Fabierkiewicz Wacław,
8. Fularski Mieczysław,
9. Geppert Tadeusz,
10. Goryński Maksymilian,
11. Górecki Roman,
12. Górka Olgierd,
13. Grabowska Irena,
14. Grabski Zdzisław,
15. Gruber Henryk,
16. Hynek Franciszek,
17. Kieniewicz Hieronim,
18. Klimpel Zdzisław,
19. Knaflewski Janusz,
20. Kostanecki Jan,
21. Kowalewski Jan,
22. Kwieciński Bohdan,
23. Lepecki M. B.,
24. Libicki Konrad,
25. Łepkowski Stanisław,
26. Makowski Julian,
27. Markowski Władysław,
28. Miszke Zbigniew,
29. Niewęgłowski Cezary,
30. Nowak Stanisław,
31. Paprocki Stanisław,
32. Patek Stanisław,
33. Pełczyński Tadeusz,
34. Płonczyński Stanisław,
35. Potocki Franciszek,
36. Przeździecki Rajnold,
37. Przybylski Adam,
38. Puławski Franciszek,
39. Roman Antoni,
40. Rose Adam,
41. Rundstein Szymon,
42. Skarzyński Stanisław,
43. Sokołowski Mieczysław,
44. Targowski Józef,
45. Turski,
46. Walewski Jan,
47. Wasung Tadeusz,
48. Wielopolski Alfred,
49. Wielowieyski Józef,
50. Zaborowski Konstanty,
51. Zaniewski Henryk,
52. Żółtowski Janusz,
53. Życki Henryk.

Skład Zarządu Klubu na dzień 1 grudnia 1936 r.

Zarząd:

Stanisław Schimitzek — prezes,
Wiktor Tomir Drymmer — wiceprezes,
Seweryn Sokołowski — wiceprezes.

Członkowie Zarządu:

Witold Hulanicki — kierownik sekcji sportowej,
Witold Kolankowski — kierownik sekcji turystycznej,
Emil Kipa — kierownik sekcji odczytowej,
Wincenty Krajewski — sekretarz,
Piotr Kurnicki — kierownik sekcji strzeleckiej,
Tadeusz Lubaczewski — gospodarz,
Wiktor Podoski — kierownik sekcji towarzysko-artystycznej,
Józef Smykiewicz — skarbnik,
Jan Wszelaki — członek Zarządu,
Stanisław Zabiełło — kierownik biblioteki,

Zast. członków Zarządu:

Bohdan Kościałkowski — kierownik czytelni,
Adam Kurnatowski — zastępca gospodarza,
Aleksander Łubieński — arbiter gry,
Konstanty Piłejko — zastępca sekretarza,
Władysław Skarzyński — zastępca gospodarza.

Zabytkowa rzeźba z bocznej oficyny gmachu MSZ

DRUKARNIA
ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOW. SAMORZ. TERYT. R. P.
W-WA, AL. JEROZOLIMSKA Nr 85
TELEFON Nr 7-26-23